

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Javůrkové a soudců Mgr. Štěpána Hnaníčka a JUDr. Lucie Bičákové ve věci

žalobkyně: **Ester D.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Novákem
sídlem Vídeňská 546/55, 639 00 Brno

proti

žalované: **Smartwings, a. s.**, IČO 25663135
sídlem K Letišti 1068/30, 160 08 Praha 6

o zaplacení částky 1 154,70 euro s příslušenstvím,

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 6. listopadu 2020, č. j. 7 C 104/2020-35,

takto:

- I.** Rozsudek soudu I. stupně se v napadených výrocích II. a III. **potvrzuje.**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni 554,70 euro (€) se zákonným úrokem z prodlení od 16. 8. 2019 do zaplacení (výrok I), žalobu co do částky 600 € s příslušenstvím zamítl (výrok II) a žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III).

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladimíra Kantorová.

2. Rozhodl o žalobním požadavku na zaplacení částky 1 154,70 € s příslušenstvím jako o dvou finančních náhradách za zrušený let z Dubaje do Prahy s plánovaným odletem dne 31. 3. 2019 v 19:30 hod. a příletem na Letiště Václava Havla v 00:20 hod následujícího dne. Požadovaná částka sestává ze škodního nároku ve výši 554,70 € (ekvivalent 14 186,50 Kč), představující cenu zrušené letenky (3 772,50 Kč) a rozdíl mezi hodnotou nové a původní zrušené letenky (10 414 Kč), a z peněžité kompenzace v rozsahu 600 € za opožděný přílet do cílové destinace (Praha), kde žalobkyně přistála s více jak 6 hodinovým zpožděním (dne 1. 4. 2019 v 7:00 hod namísto v 00:20 hod).
3. Nárok na úhradu rozdílu cen letenek žalovaná uznala, a soud proto výrokem I. rozhodl o této části žalobního žádání (554,70 € spolu se zákonným úrokem z prodlení od 16. 8. 2019 do zaplacení) částečným rozsudkem pro uznání.
4. Zbýlý finanční nárok za zpožděný návrat do cílové destinace (na Letiště Václava Havla) žalobkyně dovozuje z nařízení Rady (ES) č. 261/2004, které stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu.
5. Mezi účastnicemi je nesporné, že žalobkyně se měla dne 31. 3. 2019 účastnit letu žalované č. QS 1200 (OK 4351) z Dubaje do Prahy. Let byl zrušen na základě rozhodnutí Evropské agentury pro bezpečnost v letecké dopravě ze dne 12. 3. 2019. Žalovaná neměla přímý kontakt na žalobkyni, když ta si letenku zakoupila prostřednictvím zprostředkovatele (cestovní kanceláře). Spornou zůstala okolnost, zda žalovaná učinila vše, co bylo v jejích silách, aby ke zrušení letu nedošlo, resp. zda učinila vše, aby žalobkyni informovala o zrušení letu včas.
6. Dále vyšel ze zjištění, že rozhodnutím Evropské agentury pro bezpečnost v letecké dopravě ze dne 12. 3. 2019 byl vyhlášen zákaz letů všech letadel typu Boeing 737-9 a 737-9 („*suspension of flight operations*“) s ohledem na nehodu letounu Boeing 737-8 „MAX“, jejíž přesné příčiny byly v té době předmětem šetření. Informace o tomto uzemnění byly rovněž zveřejněny i ve veřejnoprávních médiích téhož dne (např. <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2757356-jihoamericke-i-asijske-aerolinky-vyrazuji-model-boeingu-ktery-se-o-vikendu-zritil-v>). Vzhledem k tomu, že žalovaná měla ve své flotile 7 letadel tohoto typu, musela všechna tato letadla okamžitě uzemnit (viz <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2758367-boeingum-737-max-se-uzavira-usa-i-kanada-evropsky-zakaz-zastihl-ve-vzduchu-i-dva>). Žalovaná včas a s předstihem (již dne 15. 3. 2019) informovala o zrušení předmětného letu všechny cestovní kanceláře.
7. Po právní stránce zjištěný skutkový stav hodnotil dle přímo aplikovatelného Nařízení evropského parlamentu a Rady (ES) 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu a kterým se zrušuje nařízení EHS 295/91 (dále jen „Nařízení“).
8. Zejména aplikoval články 5 a 7 Nařízení, upravující právo na náhradu škody v rozsahu odpovídajícím délce zpožděného či zrušeného letu. Hodnotil, zda zrušení letu bylo způsobeno mimořádnými okolnostmi, kterým nebylo možné zabránit, i kdyby všechna přiměřená opatření byla přijata, a tedy žalovaná je zproštěna povinnosti kompenzaci hradit.
9. Uzavřel, že situace, kdy žalovaná byla nucena zrušit let na základě rozhodnutí Evropské agentury pro bezpečnost v letecké dopravě, kterým byla uzemněna celá třetina všech jejích letadel, představuje mimořádnou okolnost, které nemohla letecká společnost předejít, a je tak zproštěna povinnosti platit kompenzaci za zpožděný (zrušený let).
10. V této souvislosti poukázal na judikaturu, ve které SDEU definuje mimořádné okolnosti jako okolnosti, které nejsou z důvodu své povahy či původu vlastní běžnému výkonu činnosti dotyčného leteckého dopravce a vymykají se jeho účinné kontrole (viz rozsudek SDEU ve věci C549/07, Friederike Wallentin-Hermann v. Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA a rozsudek SDEU ve spojených věcech C402/07 a C432/07, Christopher Sturgeon, Gabriel Sturgeon, Alana

Sturgeon v. Condor Flugdienst GmbH (C402/07) a Stefan Böck, Cornelia Lepuschitz v. Air France SA (C432/07). Dále rozvedl, že těmito mimořádnými okolnostmi se kupříkladu rozumí poškození pneumatiky letadla takovým cizím předmětem, jako je volný úlomek nacházející se na letištní dráze a její následná výměna (viz rozsudek SDEU ve věci C501/17, Germanwings GmbH v. Wolfgang Pauels), nebo střet letounu s ptákem a následná bezpečnostní kontrola (viz rozsudek SDEU ve věci C315/15, Marcela P., Jirí P. v. Travel Service, a.s.), přítomnost paliva na letištní dráze, která vedla k uzavření této dráhy, pokud dotčené palivo nepochází z letadla dopravce, který uskutečnil tento let (viz rozsudek SDEU ve věci C159/18, André Moens vs. Ryanair Ltd) či erupce sopky Eyjafjallajökull (viz rozsudek SDEU ve věci C12/11, Denise McDonagh v. Ryanair Ltd.).

11. Žalobu proto co do zbylého nároku na vyplacení finanční kompenzační náhrady za zpožděný přílet do cílové destinace (Praha) ve výši 600 € (dle článku 7 Nařízení) jako nedůvodný zamítl. O nákladech řízení pak rozhodl podle zásady poměru úspěchu ve věci, když pro nevelký rozdíl mezi úspěchem a neúspěchem účastníků jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 142 odst. 2 o. s. ř.).
12. Proti zamítavému výroku II rozsudku podala žalobkyně včasné odvolání. Zčásti parafrázovala či zopakovala svou dosavadní žalobní argumentaci. Namítla zejména, že i přes uzemnění letadel měla žalovaná dostatek času, hmotných, personálních a finančních kapacit, aby zabránila zrušení letu či jí o této skutečnosti informovala včas. Informování prostřednictvím cestovních kanceláří či jiných zprostředkovatelů prodeje letenek (IATA agentů) ke splnění informační povinnosti nepostačuje. Navrhla proto, aby odvolací soud napadený rozsudek v dotčeném zamítavém výroku II změnil a uložil žalované uhradit jí rovněž 600 € s příslušenstvím a plnou náhradu účelně vynaložených nákladů řízení před soudy obou stupňů.
13. Odvolací soud přezkoumal rozsudek v napadeném rozsahu včetně řízení, které mu předcházelo (§ 212, § 212a o. s. ř.), se závěrem, že odvolání není důvodné.
14. Soud I. stupně provedl dokazování v dostatečném rozsahu, provedené důkazy řádně hodnotil, a to jak každý jednotlivě, tak v jejich vzájemné souvislosti. Správný je i jeho skutkový závěr, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí v souladu s ust. § 157 odst. 2 o. s. ř. jasně rozvedl, když ujasnil, které skutečnosti má za prokázány, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jakými úvahami se řídil a proč. V odůvodnění napadeného rozsudku jsou jeho skutková zjištění jasná a přehledná, z nich učiněný skutkový závěr je jejich logickým a výstižným shrnutím, a je i dostatečným podkladem a východiskem pro právní hodnocení věci. Odvolací soud se zcela ztotožňuje se skutkovými i právními závěry prvostupňového soudu a v plném rozsahu na ně odkazuje.
15. Lze plně souhlasit se soudem I. stupně, že zpoždění letu bylo způsobeno mimořádnými okolnostmi, nezávislými na vůli žalované. Žalovaná byla nucena respektovat rozhodnutí Evropské agentury pro bezpečnost v letecké dopravě i Úřadu pro civilní letectví, přičemž tato rozhodnutí nemohla žádným způsobem ovlivnit, neboť se nejednalo o běžný technický problém, který by bylo možno považovat za součást výkonu činnosti leteckého dopravce. O tom svědčí i fakt, že letouny tohoto typu byly uzemněny i po dobu rozhodování soudu I. stupně, přičemž nebylo vůbec jisté, kdy a zda vůbec se do letového provozu v budoucnu vrátí.
16. V této souvislosti je přílehlavá i argumentace soudu I. stupně rozsahem tohoto mimořádného rozhodnutí, které citelně zasáhlo řadu evropských leteckých společností (nejen je), jež byly nuceny rovněž řešit nahrazení uzemněných letadel k zajištění co nejvíce již nasmlouvaných letů. Pro žalovanou jako nízkonákladovou společnost s třetinovým podílem uzemněných letounů tak nebylo možné nastalou situaci jednoduchým zapůjčením či dokonce okamžitým zakoupením jiných letounů vyřešit.

17. Správný je tak závěr prvoinstančního soudu, že za situace, kdy žalovaná v řízení prokázala, že nemohla zabránit zrušení letu, které bylo způsobeno mimořádnou okolností, jež se z důvodu své povahy a původu zcela vymykala jakékoli účinné kontrole leteckého dopravce, není dle článku 5 odst. 3 Nařízení povinna žalobkyni platit náhradu dle článku 7.
18. Odvolací soud proto rozsudek dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil v dotčeném zamítavém meritorním výroku i akcesorickém nákladovém výroku III, kterému s ohledem na výsledek řízení rovněž nelze nic vytknout.
19. O nákladech odvolacího řízení pak rozhodl podle zásady úspěchu ve věci vyjádřené v ustanovení § 142 odst. 1 a contrario ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., když úspěšné žalované žádné účelně vynaložené náklady odvolacího řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR, a to prostřednictvím soudu prvního stupně za splnění podmínek dle § 237 a následující o. s. ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat dovolací soud. Dovolatel musí být zastoupen advokátem.

Praha 17. června 2021

JUDr. Naděžda Javůrková v. r.
předsedkyně senátu